

Cuprins

Prezentarea contributorilor / 11

Harry Truman, 1946 / 21

Cuvânt-înainte / 23

Majestatea Sa Regina Ana / 27

Alteța Sa Regală Principesa Moștenitoare Margareta / 31

Alteța Sa Regală Principele Radu / 39

Alteța Sa Regală Principesa Elena / 49

Alteța Sa Regală Principesa Irina / 51

Alteța Sa Regală Principesa Sofia / 55

Alteța Sa Regală Principesa Maria / 61

Alteța Sa Regală Principele Nicolae / 63

Majestatea Sa Regele Juan Carlos I al Spaniei / 65

Alteța Sa Regală Principele de Wales / 69

Sanctitatea Sa Bartolomeu I, Patriarhul Ecumenic / 71

Valéry Giscard d'Estaing / 73

Majestatea Sa Regele Simeon al II-lea al Bulgarilor / 75

Majestatea Sa Regele Constantin al II-lea al Elenilor / 77

*Altețele Lor Regale Principele Moștenitor Alexandru al II-lea
și Principesa Ecaterina ai Serbiei și Iugoslaviei / 79*

Alteța Sa Regală Ducele de Württemberg / 83

Alteța Sa Regală Principele Lorenz al Belgiei / 87

Frédéric Mitterrand / 89

*Decanul Corpului Diplomatic, Nunțiul apostolic,
Arhiepiscopul Francisco-Javier Lozano / 91*

Sir Gavyn Arthur / 95

Keith Hitchins / 107

Roger Griffin / 111

Rajmohan Gandhi / 121

Daniel J. Kornstein / 123

Hugh Montgomery / 129

Ivor Porter / 133

Jenny Bocoock / 143

Ionel Haiduc / 145

Teodor Frunzeti /	146
Rodica Coposu /	152
Flavia Bălescu /	156
Solomon Marcus /	160
Dinu C. Giurescu /	164
Șerban Papacostea /	176
Sorin Dumitrescu /	180
Nicolae Balotă /	184
Virgil Nemoianu /	192
Mircea Martin /	198
Nicolae-Șerban Tanașoca /	202
Victor Neumann /	210
Andrei Brezianu /	222
Michael Shafir /	226
Anneli Ute Gabanyi /	232
Șerban Rădulescu-Zoner /	242
Christian Mititelu /	248
Ion Caramitru /	252
Dan Grigore /	256
Nelly Miricioiu /	260
Ștefan Câlția /	262
Andrew Popper /	268
Simina Mezincescu /	272
Cristian Țopescu /	276
Mihai Creangă /	278
Sorin Ilieșiu /	286
Valerian Stan /	290
Theodor Brașoveanu /	296
Ioan Luca Vlad /	304
Vlad Badea /	308

Teodor Frunzeti /	147
Rodica Coposu /	153
Flavia Bălescu /	157
Solomon Marcus /	161
Dinu C. Giurescu /	165
Șerban Papacostea /	177
Sorin Dumitrescu /	181
Nicolae Balotă /	185
Virgil Nemoianu /	193
Mircea Martin /	199
Nicolae-Șerban Tanașoca /	203
Victor Neumann /	211
Andrei Brezianu /	223
Michael Shafir /	227
Anneli Ute Gabanyi /	233
Șerban Rădulescu-Zoner /	243
Christian Mititelu /	249
Ion Caramitru /	253
Dan Grigore /	257
Nelly Miricioiu /	261
Ștefan Câlția /	263
Andrew Popper /	269
Simina Mezincescu /	273
Cristian Țopescu /	277
Mihai Creangă /	279
Sorin Ilieșiu /	287
Valerian Stan /	291
Theodor Brașoveanu /	297
Ioan Luca Vlad /	305
Vlad Badea /	309

Scurtă biografie a Majestății Sale / 313

His Majesty King Juan Carlos I of Spain

Me alegra mucho contribuir en estas líneas a rendir un justo tributo de reconocimiento, respeto y admiración a la figura y trayectoria de Miguel I de Rumanía. En muchas ocasiones a lo largo de mi vida he tenido la oportunidad de conocer de cerca su altura institucional y política, su enorme patriotismo y, sobre todo, su extraordinaria talla humana.

Hablar del Rey Miguel es hablar no sólo de una de las últimas personalidades públicas del siglo XX. Es hablar también de un testigo permanente del pasado de Europa, de una figura viva de la Historia europea. Nacido en el seno de una de las antiguas casas reales de nuestro continente, "Maiestatea Sa Mihai I Regele Románilor" —Su Majestad, Miguel I, Rey de los Rumanos—, está emparentado con buena parte de las demás familias reales de Europa.

Rey de su país en dos ocasiones, de 1926, con sólo 6 años, a 1930, y más tarde, de 1940 a 1947, Miguel de Rumanía fue testigo de los grandes acontecimientos de su época, al tiempo que supo desempeñar, con valiente protagonismo, un activo papel en la Historia de su país.

Con certera visión política decidió apartar a Rumanía del destino fatal que la habría situado en el bando perdedor de la II Guerra Mundial. Entre 1944 y 1947 representó una esperanza para un futuro democrático en Rumanía. Sin embargo, la correlación de fuerzas geopolíticas del momento no permitió que esa posibilidad fructificase y, viéndose obligado finalmente a abdicar bajo amenazas contra su pueblo, fue forzado a abandonar su país y privado de su nacionalidad que no pudo recuperar hasta cincuenta años después.

Una vez en el exilio Miguel de Rumanía negó todo valor jurídico a su abdicación por considerarla impuesta. Desde entonces continuó siendo en todo momento un símbolo de esperanza para el retorno de la Democracia a su patria, y para los millones de rumanos que dentro y fuera de su país, desaparecidos los partidos y exterminada o silenciada la clase política e intelectual, continuaron vislumbrando su figura, lejana y solitaria, como el único referente vivo que les impedía olvidar su pasado y les hacía confiar en un futuro de libertad y de retorno a la mejor tradición europea.

Majestatea Sa Regele Juan Carlos I al Spaniei

Sunt foarte bucuros să contribui cu aceste rânduri ca un omagiu de recunoștință, respect și admirație față de personalitatea și drumul parcurs de Mihai I al României. În multe ocazii, de-a lungul vieții mele, am avut prilejul de a cunoaște îndeaproape anvergura sa instituțională și politică, imensul său patriotism și, mai ales, extraordinara sa dimensiune umană.

Să vorbești despre Regele Mihai înseamnă să vorbești nu doar despre una dintre ultimele personalități publice ale secolului XX. Înseamnă să vorbești despre un martor permanent al trecutului Europei, despre o personalitate vie a istoriei europene. S-a născut în sânul uneia dintre cele mai vechi Case Regale ale continentului nostru – Majestatea Sa Mihai I, Regele Românilor – și este înrudit cu o bună parte din celelalte Familii Regale din Europa.

Cu o neîndoielnică viziune politică, a hotărât să îndepărteze România de la destinul fatal ce i-ar fi fost rezervat în tabăra perdantă a celui de-al doilea război mondial. Între 1944 și 1947 a reprezentat o speranță pentru un viitor democratic al României. Totuși, corelarea de forțe geopolitice din acel moment nu a permis ca această posibilitate să dea roade și, văzându-se în cele din urmă forțat să abdice din cauza amenințărilor la adresa poporului său, a fost nevoit să părăsească țara și a fost privat de naționalitatea sa, pe care a putut să o redobândească abia după 50 de ani.

Ajuns în exil, Mihai al României a negat orice valoare juridică a abdicării sale, pe care a considerat-o impusă. De atunci, a continuat să fie permanent un simbol de speranță pentru revenirea la democrație a țării sale și milioanele de români din țară și din afara țării, după dispariția partidelor politice și exterminarea sau reducerea la tăcere a clasei politice și intelectuale, au continuat să vadă în personalitatea sa, îndepărtată și solitară, unicul punct viu de referință ce îi împiedica să își uite trecutul și le dădea încrederea într-un viitor de libertate și revenire la cea mai bună tradiție europeană.

La gran popularidad que seguía despertando su figura quedó patente durante las cortas visitas que se le permitió realizar a su tierra a partir de 1992, y que llevó a cabo en loor de multitud.

En 2001, después de toda una vida de exilio itinerante siendo ejemplo de dignidad, el Rey Miguel volvió definitivamente a su país junto a S. M. la Reina Ana. Fijó su residencia en Bucarest y llevó desde entonces una existencia discreta y de prudente alejamiento de la vida política, a pesar de la notoria influencia y el enorme respeto que siempre ha tenido en amplios sectores de la clase política e intelectual, y de la sociedad en general.

Su gran prestigio internacional no fue ajeno, probablemente, al logro del ingreso de su país en la Alianza Atlántica y en la Unión Europea; y hoy, a sus noventa años, sigue encarnando la tradición de una Rumanía que siempre lucha por ocupar un lugar destacado en Europa. Sabemos también que Miguel I y la Reina Ana continúan siendo además, en este mundo convulso y cambiante, una auténtica referencia moral para el pueblo rumano.

Por último, desde el más sincero espíritu de amistad entre las Naciones española y rumana, y con un hondo sentimiento personal de afecto hacia Miguel de Rumanía, le hago llegar mi más afectuosa felicitación en su nonagésimo aniversario.

Con un fuerte abrazo

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Juan Carlos I', written in a cursive style.

Marea popularitate pe care o genera în continuare personalitatea sa a fost evidentă în cursul scurtelor vizite ce i-au fost permise pe pământul natal, începând din 1992, fiind întâmpinat de mulțimi de oameni.

În anul 2001, după o întreagă viață în exil itinerant, fiind un exemplu de demnitate, Regele Mihai s-a întors definitiv în țara sa împreună cu Majestatea Sa Regina Ana. Și-a stabilit reședința la București și de atunci a dus o existență discretă și de prudentă distanțare față de viața politică, în pofida influenței notorii și a enormului respect de care s-a bucurat întotdeauna în segmente largi ale clasei politice și intelectuale și în rândul societății, în general.

Marele său prestigiu internațional nu a fost străin, probabil, de reușita intrării țării sale în Alianța Nord-Atlantică și în Uniunea Europeană; și astăzi, la 90 de ani, el continuă să întruchipeze tradiția unei Români care luptă permanent pentru a ocupa un loc important în Europa. Știm, de asemenea, că Mihai I și Regina Ana continuă să fie, pe lângă toate acestea, într-o lume plină de convulsii și schimbătoare, un punct de referință de înaltă moralitate pentru poporul român.

În final, din cel mai sincer spirit de prietenie între Națiunile spaniolă și română și cu un profund sentiment personal de afecțiune pentru Mihai al României, îi transmit cele mai călduroase felicitări cu prilejul celei de-a nouăzecea aniversări.

Cu o puternică îmbrățișare,
Juan Carlos R

H.R.H. The Prince of Wales

Recollections to mark King Michael's ninetieth birthday

King Michael is a living symbol of the remarkable history of Romania over the last ninety years. He first came to the throne in 1927 at a time when Romania was making significant economical progress, was a leading oil-producer and one of the breadbaskets of Europe. The future looked genuinely promising. Bucharest was a cultural centre and seen by many as a Paris of the East. By the time King Michael was restored to the throne in 1940 the world was at war. Democracy had been suspended in favour of dictatorship...

As Romania entered the war on the side of Germany, King Michael was largely powerless. But by 1944, he lent his considerable authority to a democratic coup against the dictatorship of General Antonescu. This courageous act undoubtedly contributed to shortening the war by depriving Germany of vitally needed oil and saved countless Romanian lives. I know it also earned King Michael great respect from his people.

Sadly, however, joining the Allies also hastened the Communist takeover of Romania. King Michael initially sought to oppose this with characteristic determination, refusing to sign many government decrees and voicing his opposition to the undemocratic regime. As elsewhere in Central and Eastern Europe, however, the Communists tightened their grip. After attending the wedding of my parents in November 1947, he returned to Romania even though he knew that the regime was preparing to act against him. This was characteristic of a man committed to duty and service. Less than a month later, he was forced to abdicate at gunpoint and had no option but to endure an agonising wait of some forty-five years before he was to see his beloved Romania again. His return drew large crowds. Since then, his support for Romania's culture and values has been widely appreciated.

I know from my own regular visits to Romania how much respect and affection the King continues to command amongst the Romanian people. He is one of the great symbols of Romania's triumph over its troubled past. This was captured so poignantly by his participation in the 2010 Victory Parade in Moscow as the last living Supreme Commander of a European State that participated in World War Two. As he reaches ninety, it is fitting that Romania's complex history has turned full circle and that Romania is now a strong, democratic part of the European family. This book is a tribute to an extraordinary life and a true Romanian patriot.

Alteța Sa Regală Principele de Wales

Gânduri la aniversarea de 90 de ani a Regelui Mihai

Regele Mihai este un simbol viu al remarcabilei istorii a României ultimilor 90 de ani. A urcat pe tronul țării prima oară în anul 1927, într-o vreme în care România făcea progrese economice semnificative, era un important producător de petrol și unul dintre grânarele Europei. Viitorul arăta cu adevărat promițător. Bucureștiul era un centru cultural văzut de mulți ca Parisul Răsăritului. Dar, atunci când Regele Mihai a revenit pe tron, în 1940, lumea era în război. Democrația fusese suspendată în favoarea dictaturii...

Când România a intrat în război alături de Germania, Regele Mihai era în mare măsură lipsit de mijloacele puterii. Dar, în 1944, el și-a folosit considerabila autoritate pentru a organiza o lovitură democratică împotriva dictaturii generalului Antonescu. Acest act curajos a contribuit, neîndoios, la scurtarea războiului, privând Germania de rezervele vitale de petrol, și la salvarea vieții a nenumărați români. Știu că aceasta i-a adus Regelui Mihai, de asemenea, un mare respect din partea poporului său.

Din nefericire, trecerea de partea Aliaților a însemnat și preluarea puterii în România de către comuniști. Regele Mihai a căutat inițial să se opună cu caracteristica lui hotărâre, refuzând să semneze multe dintre decretul guvernului și exprimându-și opoziția față de un regim nedemocratic. Ca și în alte părți ale Europei Centrale și de Est, comuniștii au strâns lațul. După ce a luat parte la nunta părinților mei, în noiembrie 1947, el s-a întors în România, deși știa că regimul se pregătea să acționeze împotriva lui. Era ceva caracteristic unui om care era loial funcției și datoriei sale. După mai puțin de o lună, a fost obligat să abdice sub amenințarea armelor și nu a avut altă opțiune decât să îndure o așteptare agonizantă de 45 de ani înainte de a-și vedea România iubită din nou. La întoarcerea lui s-a adunat o mare de oameni. De atunci, sprijinul lui pentru valorile și cultura României a fost apreciat peste tot în lume.

Știu din vizitele mele frecvente în România cât de mult respect și câtă afecțiune primește Regele din partea poporului român. El este unul dintre marile simboluri ale triumfului României asupra unui trecut tulbure. Acest lucru a fost descris atât de puternic prin participarea sa la Parada Victoriei din 2010 de la Moscova în calitate de ultim Comandant Suprem în viață al unui stat european care a participat la al doilea război mondial. La aniversarea de 90 de ani a Regelui, România este un membru puternic, democratic al familiei europene. Această carte este un omagiu adus unei vieți extraordinare și unui adevărat patriot român.

His All-Holiness Bartholomew I, The Ecumenical Patriarch

✦ BARTHOLOMEW, BY THE MERCY OF GOD, ARCHBISHOP OF
CONSTANTINOPLE-NEW ROME AND ECUMENICAL PATRIARCH

It is a sincere pleasure and privilege to respond to the invitation by Prince Radu that we contribute to the volume entitled *The King's World*, honoring His Majesty King Michael of Romania, whose activities on a regional and global level we have admired and whom we have known on a personal level over many years.

King Michael's lifetime and reign spans the greater part of the twentieth century and the early part of the present century. He has experienced both trials and triumphs on a national as well as on an international scale, enduring each of these in his characteristic humble and pragmatic demeanor, which have dignified both his own personality but also his country.

Thrust into royal leadership at a tender age, he witnessed the tragedy of the communist era, which occupied and suppressed his beloved Romania immediately after World War II. He has known political tribulation and regal abdication. He has seen popularity and criticism. He has faced accolades and slander alike from diverse social and political quarters. He has forged significant friendships with numerous nations – including Greece, where he was married to his beloved Queen Anne – and ecclesiastical leaders. It was the late Patriarch Nikodim of Romania that crowned and anointed King Michael in the Patriarchal Cathedral of Bucharest in 1940 on the day of his accession to the throne.

Despite all this, His Majesty has retained exemplary calmness and almost contemplative silence. Through all this, he has maintained profound love for the people of Romania, recognizing and respecting the role of a monarchy in an age of democracy. However, above and beyond all this, King Michael has raised a family of five remarkable young women and cherishes his precious grandchildren.

It has been for us a particular honor and delight to count His Majesty as a friend and loyal supporter of the initiatives of the Ecumenical Patriarchate as well as a stately man of wisdom and experience, who stands as a powerful symbol of the resilience and distinction of the Romanian people.

It is our fervent prayer that King Michael may celebrate a joyful birthday and many more healthy years to come. May he long live to see his esteemed nation prosper in all its magnificent facets of spiritual and cultural heritage.

At the Ecumenical Patriarchate, the 9th of March 2011

Your fervent supplicant before God,

✦ BARTHOLOMEW
Archbishop of Constantinople-
New Rome and Ecumenical Patriarch

Sanctitatea Sa Bartolomeu I, Patriarhul Ecumenic

Este o plăcere sinceră și un privilegiu să răspundem invitației Principelui Radu de a contribui la volumul intitulat *Lumea Regelui*, onorând pe Majestatea Sa Regele Mihai al României, ale cărui activități la nivel regional și global le-am admirat și pe care îl cunosc, la nivel personal, de mulți ani.

Viața și domnia Regelui Mihai acoperă cea mai mare parte a secolului XX și începutul secolului XXI. El a avut și dificultăți, și victorii, la scară națională și internațională, primindu-le pe toate cu umilință și comportament pragmatic, caracteristici care au dat multă demnitate personalității sale, dar și țării sale.

Pus în fața cărmuirii regale la o vârstă fragedă, el a fost martorul tragediei erei comuniste, care a ocupat și a asuprit iubita sa Românie imediat după al doilea război mondial. El a trecut prin perioade de frământări politice și abdicări de la tron. A avut parte de popularitate, dar și de critici. A primit semne de recunoaștere, dar a fost și ținta calomniilor din partea diferitor segmente sociale și politice. A legat prietenii cu numeroase națiuni – inclusiv cu Grecia, unde a avut loc căsătoria sa cu Regina Ana – și cu lideri ecleziastici. Regretatul Patriarh Nicodim al României a fost cel care l-a încoronat și l-a uns pe Regele Mihai la Catedrala Patriarhală din București, în 1940, în ziua urcării sale pe tron.

În ciuda tuturor acestor lucruri, Majestatea Sa a păstrat un calm exemplar și o tăcere aproape contemplativă. În tot acest timp, dragostea sa adâncă pentru poporul român a rămas neclintită, el recunoscând și respectând rolul unei monarhii în epoca democrației. Totuși, mai presus de orice, Regele Mihai a crescut cinci copii excepționali și își iubește foarte mult nepoții.

Pentru noi este o onoare și o plăcere deosebită că printre prietenii și susținătorii loiali ai Patriarhatului Ecumenic se numără și Majestatea Sa, acest mare om cu o înțelepciune și o experiență remarcabile, ce reprezintă un puternic simbol al rezilienței și calităților alese ale poporului român.

Ne rugăm fierbinte ca Regele Mihai să aibă o aniversare frumoasă și îi urăm la mulți ani cu sănătate. Să aibă o viață lungă și să își vadă iubita națiune prosperând în toate magnificele aspecte ale moștenirii sale spirituale și culturale.

Bartolomeu

Arhiepiscop al Constantinopolului, Noii Rome și Patriarh Ecumenic